

इदं पुण्यं पवित्रं च सर्वदा पापनाशनं ॥ योगदं मोक्षदं चैव स्वर्गदं तोषदं तथा ॥ ७२ ॥ एवमेतस्मिन् ते य एक भक्त्या तु शंकरं ॥ यागतिः सौख्ययोगानां ब्रजं त्येतां गतिं तदा ॥ ७३ ॥ स्तवमेतं प्रयत्नेन सदा रुद्रस्य सन्तिधौ ॥ अब्दमेकं च रेड्ढकः प्राप्नुयादीप्सितं फलं ॥ ७४ ॥ एतद्रहस्यं परमं ब्रह्मणो हृदि संस्थितं ॥ ब्रह्मप्रोवाच शक्राय शक्रः प्रोवाच मृत्यवे ॥ ७५ ॥ मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्योरुद्रेभ्यस्तेऽदि माममत्र ॥ महता तपसा प्राप्तस्तं दिना ब्रह्मसद्वनि ॥ ७६ ॥ तं दिः प्रोवाच शक्राय गौतमाय च भार्गवः ॥ वैवस्वताय मनवे गौतमः प्राह माधव ॥ ७७ ॥ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धीमते ॥ यमाय प्राह भगवान्साध्या नारायणोऽन्युतः ॥ ७८ ॥ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः ॥ मार्कंडेयाय वार्ष्णेय नाचिके तोभ्यभाषत ॥ ७९ ॥ मार्कंडेयान्मया प्राप्तो नियमेन जनार्दन ॥ तवाप्यहं ममित्रघ्नस्तवं दद्यां ह्यविश्रुतं ॥ ८० ॥ स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं वेदेन संमितं ॥ नास्य विघ्ने विकुर्वंति दानवा यक्षराक्षसाः ॥ ८१ ॥ पित्राचार्यानुधानावागुद्यका भजगा अपि यः पठेत्तच्छुचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ अभ्यस्य योगो वर्यं तु सौख्यमेध फलं लभेत् ॥ ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि अनुशासनप० दानधर्म महादेव सहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥१७॥ ॥६॥ वैशंपायन उवाच महायोगी ततः प्राह कृष्णो द्वेपायनो मुनिः ॥ पठस्व पुत्रभद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः ॥ १ ॥ पुरा पुत्रमयामे रौतप्यता परमेतपः ॥ पुत्रहेतोर्महा राजस्तव एषोऽनुकीर्तनः ॥ २ ॥ लब्धवानीप्सितान्कामानहं वै पांडु नंदन ॥ तथा त्वमपि शर्वो द्वि सर्वां कामानवाप्स्यसि ॥ ३ ॥ कपिलश्च ततः प्राह सौख्यं षिर्देव संमतः ॥ मया जन्मान्यनेकानि भक्त्या चाराधितो भवः ४ प्रीतश्च भगवान्ज्ञानं ददो मम भवंतं कं ॥ चारुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सरवा ॥ आलंबाय न इत्येवं विश्रुतः करुणात्मकः ॥ ५ ॥ मया गोकर्णमासाद्य तपस्त्वा शतं समाः ॥ अयोनिजानां दोतानां धर्मज्ञानां सुवर्चसां ॥ ६ ॥ भजराणां मदुःखानां चातवर्षसहस्रिणां ॥ लब्धं पुत्रशतं शर्वो सुराणां दुर्नृपात्मज वाल्मीकिश्चाह भगवान्युधिष्ठिरमिदं वचः ॥ विवादे साग्निमुनिभिर्ब्रह्मघ्नो वै भवानिति ॥ ८ ॥ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तेनाधर्मेण भारत ॥ सोऽहं मीशानसनधममोघं शरणं गतः ॥ ९ ॥ मुक्तश्चास्मिततः पापैस्ततो दुःखविनाशनः ॥ अहं मां त्रिपुरघ्नो वै यशस्तेऽग्रं भविष्यति ॥ १० ॥

शेषः द्वे पुत्रयुधिष्ठिर ॥११॥२॥३॥४॥ आलंबाय न आलंबीति ॥ ५ ॥ ॥ हे पुत्र शतं पुत्राणां भित्तोऽशेषः ॥ ७ ॥ विवादे वेदविपरीतवादे अग्निमहिर्देवैर्मुनिभिरुक्त इति संबंधः ॥ ८ ॥ तेन वेदविरोधेन ॥ ९ ॥ १० ॥